

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

der behov i mangfoldige tilfælde for en vikarbureauvirksomhed til visse serviceopgaver inden for handels- og kontorområdet. Men når det er sagt, skal det tilføjes, at den knopskydning, som havde fundet sted, naturligvis må begrænses, den må hæmmes; den kunne på mange områder virke uheldigt, bl. a. kunne den forhindre, at ordnede lønforhold kunne etableres.

Når jeg har sagt dette, om det nødvendige i at beskære vildskuddene på vikarbureauområdet, vil jeg tilføje, som det er nævnt af tidligere ordførere her i dag, at det nok er nødvendigt at få trukket en administrativ praksis frem med henblik på disse dispensationer.

Jeg er enig i det, som venstres ordfører, hr. Robert Christensen, sagde vedrørende den husbondafløsning, som for så vidt ikke er af ny dato, men som måske endnu ikke har fundet sin rigtige form, at det vil være helt urimeligt, om dispensationsbestemmelserne ikke kommer til at omfatte denne. Vi ved jo fra det praktiske liv, at i utallige tilfælde er en sådan ordning næsten en forudsætning for, at enmandsbetjente bedrifter, vel nok i første omgang i landbruget, men sikkert spredende sig ud til en lang række andre tilfælde, kan bestå; hvis ikke man havde denne serviceorganisation, ville mangfoldige være forfærdelig ilde stillet i tilfælde af sygdom. Det ville, hvis ikke man havde denne permanente afløserordning, næsten være umuligt blot at få enkelte feriedage for den, som har en enkeltmandsbetjent bedrift.

Jeg er også enig i, at man kan sige det samme, når det drejer sig om de såkaldte husmoderringe, dvs. en slags husmoderforeninger, hvor man træffer aftale med nogle hjemmearbejdende husmødre om at give en hånd med i tilfælde af, at der i medlemskredsen skulle komme sygdom, børn skulle blive syge osv. Vi må kigge på det spørgsmål, og når jeg siger, vi må kigge på det, mener jeg dermed, at der må dannes en administrativ praksis, der ikke på forhånd har kvalt disse initiativer.

Jeg vil gerne nævne som et kuriosum, at jeg for nylig blev gjort opmærksom på, at en flok pensionister, som følte, at de havde kræfter tilovers endnu, havde dannet en såkaldt havepassering; man kunne ved at

blive medlem i ringen sikre sig, at græsplænen blev slået, når man tog på ferie, og at beddet var luget, når man vendte hjem.

Jeg vil gerne sige om disse ordninger, at de kan nok synes små, og det er i højeste grad detaljer, men det er, ligesom om nogle af disse små detaljer er nødvendige, for at helheden kan fungere.

Om ændringsforslagene skal jeg sige, at de, der er stillet af socialdemokratiet og SF, kom ikke som nogen overraskelse for os, og de hindrede for så vidt ikke, at man kunne holde en normal søndag derhjemme, efter at posten var kommet søndag morgen og havde afleveret den store buket ændringsforslag. Der er ikke for mig anledning til at sige ret meget om dem. Vi har jo drøftet dem i udvalget, og vi har ved første behandling været inde på nogle af dem. Jeg skal kun sige om ændringsforslaget til § 14, stk. 2, nr. 5, om rejsehjælp uden anvisning, dvs. at man kan flytte fra én egn til en anden og i forbindelse dermed få mobilitetsfremmende ydelser, at det ikke umiddelbart forekommer mig, at bevirke, at arbejdskraften med sikkerhed bliver dirigeret derhen, hvor der er en særlig mangel på arbejdskraft.

Ved ændringsforslaget til § 16, stk. 2, der drejer sig om dobbelt husførelse, og hvor beløbet er foreslået hævet til 16 kr., siger man: så går vi op til 24 kr. Det samme gælder hjemrejse spørgsmålet, hvor man foreslår en ugentlig hjemrejse: man kan altid byde over ligesom på en auktion og sige, at nu giver man et tag mere; især sker der jo ikke noget ved at byde over, når der ikke er særlig stor risiko for, at man bliver taget på budet. De to sidste ændringsforslag, om forhøjelse af dagpengesatsen fra 90 pct. til 100 pct. og om, at grænsen for dagpengenes størrelse i forhold til arbejdsindtægten forhøjes fra $\frac{4}{5}$ til $\frac{9}{10}$, er gamle travere, som vi på det sidste ret ofte har set blive trukket ud af stalden. Jeg skal ikke sige meget om dem; jeg tror, at ude omkring er der stor forståelse for, at når man er stoppet ved de 80 pct., er man i og for sig stoppet ved et meget rimeligt beløb. Der er jo udgifter forbundet med at arbejde, og jeg tror, at det taget i betragtning er satsen 80 pct. ret rimelig.

Til de to sæt ændringsforslag, som i hvert fald jeg for mit vedkommende fik til søn-